

Гут Д.Б. студент, м. Львів, ЛНМУ ім. Данила Галицького

Шоробурда С. к. мед. н., асист., м. Львів, ЛНМУ ім. Данила Галицького

ЕФЕКТИВНА КОМУНІКАЦІЯ МІЖ ЛІКАРЕМ І ПАЦІЄНТОМ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ЛІКУВАННЯ

Ефективність лікування значною мірою залежить від комунікації між лікарем і пацієнтом. Це є фундаментальним аспектом процесу одужання хворого. Комунікативні та міжособистісні навички спілкування лікаря охоплюють можливість збирати інформацію для того, щоб поставити точний діагноз, належним чином консультувати і давати терапевтичні вказівки, а також встановити турботливі відносини з пацієнтом. Професіоналізм фахівця включає в себе не тільки медичні знання, а й його комунікативні якості, стиль спілкування, силу впливу на поведінку інших людей. Спілкування має особливе значення в роботі лікаря, оскільки забезпечує не лише інформаційний обмін, алей лікувальний ефект. О. Пиріг стверджував, що сьогодні немає іншої професії, яка б вимагала такого інтимно-проникливого контакту, такої духовної близькості фахівця з людиною, як професія лікаря, яка передбачає врятувати контакт з людиною як особистістю, коли наслідком такого контакту є не тільки реалізація формальної послуги, а й духовно-емоційний і пізнавальний зв'язок.

Головними панками в комунікації між лікарем та пацієнтом є емпатійність, гнучкість спілкування, рефлексивність та досягнення комплаєнсу. Саме від них залежить характер стосунків, які складаються між лікарем і пацієнтом – симпатія чи антипатія, довіра чи недовіра.

Емпатійність – це стала особистісна якість, що виявляється у здатності до співпереживання, співчуття та у гуманних вчинках стосовно осіб, які потребують підтримки. Однією з головних професійно-значущих якостей

лікаря повинна бути саме емпатійність, яка забезпечує конструктивну взаємодію між лікарем та пацієнтом та сприяє позитивним змінам у формуванні особистості.

Гнучкість спілкування полягає у майстерному володінні мовним запасом відсутності соціальних стереотипів, здатності до адекватної поведінки у будь-якій ситуації.

Рефлексивність це особистісна властивість, що дозволяє людині усвідомлювати та перебудовувати власні дії відповідно до умов. Тобто ця ланка спілкування допомагає змінювати тактику комунікації в аспекті лікар-пацієнт.

Комплаєнс – добровільне виконання пацієнтом призначень лікаря. В склад цього терміну входять такі поняття:

- Пацієнт вчасно приймає ліки
- Приймає їх у відповідних дозах
- Дотримується рекомендацій щодо дієти та способу життя
- І при цьому не вважає, що його позбавили останньої радості життя

Для досягнення комплаєнсу лікареві необхідно:

- Чітко визначити мету лікування (призначення ліків, обстеження, маніпуляції)
- Звертати увагу на спосіб життя пацієнта
- Залучити хворого до створення плану лікування
- Обговорити можливі побічні дії препаратів
- Враховувати фінансові можливості пацієнта
- Пояснити необхідність правильного прийому медикаментів

Отже, лікарі з кращими комунікативними та міжособистісними навичками спілкування здатні раніше виявляти проблеми та запобігати медичним помилкам і витратам, а також забезпечувати відповідну підтримку для своїх

пацієнтів